

L'escàndol Rodrigo de Santos

Més enllà del que s'ha publicat, l'últim cas de corrupció que afecta el PP balear té moltes incògnites encara per resoldre, a més de possibles conseqüències polítiques.

Javier Rodrigo de Santos va ser tinent de batlle d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma durant el mandat 2003-2007, sota la batllia de Catalina Cirer, amb majoria absoluta del PP. Actualment és investigat per la fiscalia per haver comès presumptament un delictes de malversació de fons públics per un total de més de 50.000 euros. Segons el que ha transcendit, usava una targeta de crèdit de l'empresa pública que dirigia, en qualitat de màxim responsable de la política urbanística de l'Ajuntament de Palma, per pagar despeses personals. Com per exemple compres de queviures, aparentment per al consum familiar, algun viatge i, sobretot, les bauxes nocturnes a què es dedicava amb fruïció: consum de cocaïna i orgies de sexe desenfrenat amb prostitutes i –tal com es va saber la setmana passada– també ocasionalment prostitutes que s'afegien a la festa. El cas adquirí ràpidament una sordidesa considerable. Les seves visites a un prostíbul anomenat Casa Alfredo han estat narrades amb tot detall per algun dels seus amants. Fins i tot s'han publicat fotos, preses amb telèfon mòbil, en què es veu en plena activitat diguem-ne de relaxació nocturna.

La personalitat del subjecte en qüestió ha donat a l'afer un interès popular morbós que no havia adquirit cap altre dels molts casos de presumpta i real corrupció que han viscut les institucions públiques illenques. Ha estat així perquè Rodrigo de Santos era considerat com un polític íntegre, honest i de profundes conviccions religioses. Per

exemple, encapçalà l'expedició mallorquina a València, juntament amb el bisbe de Mallorca, Jesús Murgui, quan el cap l'Església Catòlica visità aquesta ciutat. La seva ideologia és molt imbuïda pels preceptes catòlics més conservadors. És tingut per persona propera al moviment Camí Neocatecumenal, una facció catòlica integrista coneguda popularment per *kikos*, perquè el pintor Kiko Argüello n'és un dels màxims dirigents, juntament amb Carmen Hernández i el sacerdot italià Mario Pezzi. Fruit d'aquesta orientació ideològica integrista es negà en rodó a casar parelles gais i es destacà, en algunes batalles dialèctiques amb l'oposició de l'Ajuntament de Palma, com un crític dur de l'homosexualitat, fins al punt de ser acusat per l'oposició de ser homòfob. Tanmateix, en cercles periodístics i polítics es comentaven des de feia temps, a cau d'orella i amb molta sornegueria, les seves suposades inclinacions sexuals vertaderes, que ara gairebé tothom assegura que sabia des de feia anys.

Segons que ha pogut saber aquest setmanari, a les reunions amb els seus companys del grup municipal del PP, sempre els instava a exercir la gestió política amb "honestedat i màxim rigor en l'ús dels diners públics". La font informant recorda ara amb "sorpresa, humiliació i ràbia" aquelles paraules. És un sentiment general entre la militància i els dirigents del PP, que han rebut un cop molt fort, molt superior a qualsevol altre rebut en qualsevol episodi de presumpta corrupció.

L'endemà de l'escàndol, Rodrigo de Santos, la seva esposa i els seus cinc fills abandonaren Mallorca. En aterrar a Madrid una periodista l'esperava i ell únicament declarà: "Només puc dir que perdó, només deman perdó..." Al cap d'uns quants dies, alguns dirigents del PP reberen un missatge al mòbil que deia: "Et deman perdó, no era jo, era la droga." Segons les informacions periodístiques, va ingressar en una clínica especialitzada per a desintoxicar-se de la suposada addicció malaltissa a les drogues. La defensa de l'ex-regidor ha estat assumida pel misser mallorquí Bartomeu Vidal, que fou conseller de Cultura del govern balear quan abandonà UM i es passà al PP. Vidal retornà, en nom de de Santos, el valor d'allò que s'havia apropiat, els 50.000 euros, i, segons el que s'ha publicat a la premsa local, muntà l'estratègia defensiva intentant provar que l'ex-regidor és un malalt a causa de la seva addicció a la cocaïna, que li hauria provocat una ànsia de sexe compulsiu, fins i tot el més dur. Però això és part de la defensa i del que pugui passar durant el procés judicial. Hi ha més qüestions en l'aire i encara ningú no n'ha parlat en públic.

Les incògnites. La batllessa de Palma cobra uns 3.000 euros el mes. El sou dels tinents de batlle és un pocs centenars d'euros inferior. Rodrigo de Santos, per tant, ingressava uns 40.000 euros l'any. I se'n gastà en les seves bauxes més de 50.000, en només un any i mig. El període de divuit mesos és el que ha estat investigat per l'auditoria que detectà les irregularitats, que la batllessa actual, la socialista Aina Calvo, posà en coneixement de la fiscalia. Certament Rodrigo de Santos podria disposar de patrimoni personal per sufragar aquest ritme de vida, però si més no és cridanera la gran quantitat de diners –en relació amb el que cobrava– que es gastava amb cocaïna i festes sexuals. En aquest sentit la fiscalia investiga a fons tot el seu patrimoni. S'ha publicat a la premsa local que potser va adquirir un habitatge de luxe a la zona del Portitxol, a Palma. Es tracta d'un indret on les noves promocions de luxe es venen a preus molt cars, amb pisos de més d'un mi-

La fiscalia investiga a fons el patrimoni de l'ex-regidor del PP a Palma, per mirar de saber si tenia unes altres vies d'ingressos, a més del sou.

lió d'euros, tot i que no consta quina adquisició exacta hauria fet l'ex-regidor i a quin preu. En qualsevol cas, la investigació de la fiscalia sembla que pretén entendre com podia dur aquest ritme de vida amb els ingressos que tenia i si la diferència es pot explicar perquè tingués unes altres entrades de diners que poguessin vulnerar la llei d'incompatibilitats. Sobre això,

De Santos cobrava 40.000 euros l'any i se'n gastà més de 50.000 en bauxes en un any i mig

fonts de la majoria política municipal actual han manifestat a aquest setmanari tenir la sospita que la investigació traurà molts d'aspectes nous que no han sortit a la llum encara, perquè no quadren els ingressos amb les grans despeses.

Per una altra banda, l'ex-regidor ha estat durant quatre anys la màxima autoritat urbanística de Palma. Justament en els anys en què l'especulació urbanística ha viscut una època daurada. En ambients periodístics i polítics es comenta si la doble vida de Rodrigo de Santos no li podria haver comportat sofrir pressions molt fortes, per ventura insuportables, en la seva gestió. A propòsit d'això, ara es recorda el seu sobtat abandonament de la política. L'ex-regidor era un valor

polític a l'alça dins del PP. Amic de Jaume Matas i de molts més dirigents, hom li suposava un gran futur. Tanmateix, pocs mesos abans de les eleccions del maig passat, anuncià, amb de tothom, que en acabar el mandat municipal abandonaria la política. I ho va fer. Ningú no ho entenia.

En relació amb les possibles pressions rebudes per Rodrigo de Santos mentre exercia el seu càrrec, s'han aixecat veus a Palma demanant una comissió d'investigació de les decisions preses durant el seu mandat. Fins ara, emperò, no s'ha anunciat cap avaluació de la gestió. En conversa amb aquest setmanari, el dirigent del PP Miquel Munar —ex-diputat del parlament i membre de la comissió executiva balear— es mostrarà oberta-

EFE

EFE

La direcció del PP no vol assumir cap responsabilitat política, tot i que veus crítiques dins el partit reclamen dimissions.

ment partidari de crear una comissió d'investigació, perquè "l'escàndol és molt gros". Tanmateix, l'oficialitat del PP no comparteix aquesta opinió i circumscriu l'afer estrictament a l'actuació personal de l'ex-regidor en els termes coneguts, és a dir en l'ús incorrecte de la targeta de crèdit.

Les conseqüències. Políticament, l'afer Rodrigo de Santos no ha tingut cap conseqüència política pública. Ningú no ha volgut assumir cap responsabilitat. La presidenta del PP, Rosa Estaràs, ha criticat amb molta duresa l'ex-regidor i ha defensat l'actuació del partit, ja que, segons explicà, "tot d'una de saber el que havia passat el suspenguérem de militància", si bé la realitat és que l'ex-regidor es donà de baixa del partit abans de la reacció del seu partit. Per la seva banda, Catalina Cirer, actual portaveu del PP a l'Ajuntament de Palma i bàtlessa de la ciutat durant els anys en què Rodrigo de Santos n'era el tinent de batlle d'Urbanisme, s'ha limitat a dir que "aquest Rodrigo de Santos no és l'home que jo coneixia", que se sentia

"molt dolguda i traïda" i que no assumia cap més responsabilitat perquè "jo no som sa mare", amb referència al desconeixement de les seves activitats nocturnes. Tanmateix, no tothom al PP ho veu així. Aquest setmanari ha pogut copsar el malestar profund que hi ha al conservador. Alguns membres del consell executiu –l'equivalent del consell polític d'altres partits– s'han manifestat a porta tancada molt crítics amb la manera com s'ha gestionat l'afer. Entre més, l'ex-diputat Miquel Munar ha retret als màxims dirigents que actuïn "intentant llevar-se la responsabilitat de sobre, quan, com a mínim, hauríem de sortir en públic a demanar perdó als ciutadans pel que ha passat", segons explicà a aquest

Dins el PP hi ha veus que reclamen de demanar perdó públicament als ciutadans

setmanari. Munar no és la veu majoritària i s'enquadra dins un difús corrent crític respecte a la forma com en general es dirigeix actualment el partit. Ell és partidari de la regionalització "i de no dependre tant de les consignes que arriben de Madrid". Pel que fa a l'actuació de Cirer és rotund: "El que hauria de fer Catalina és demanar a Calvo que engegàs una comissió d'investigació de tot el que gestionà de Santos, demanar després perdó als ciutadans i, immediatament, dimidir i anar-se'n a ca seva."

Tan mogudes estan les aigües al PP després d'esclatar l'últim escàndol de corrupció que l'afecta. Tanmateix, la consigna de la direcció és fer pinya i reduir l'episodi a un problema personal de l'ex-regidor amb les drogues. No és estrany, perquè el pròxim congrés del partit és molt aviat –al juliol– i després de les dues derrotes electorals –el maig passat i les recents eleccions espanyoles– només li faltava aquesta sòrdida història de corrupció per acabar de complicar-li el panorama.

Miquel Payeras